

מ"ת 34343/11/12 - מדינת ישראל נגד רפאל מימון

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
מ"ת 34343-11-12 מדינת ישראל נ'
אביטבול(עציר) ואח'
34312-11-12

30 ספטמבר 2014

בפני כב' השופטת הבכירה, נגה אהד
המבקשת
נגד
המשיב
רפאל מימון

נוכחים:

ב"כ המבקשת - עו"ד גבי פאר

ב"כ המשיב - עו"ד מרגולוב

המשיב הובא

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לפניי בקשה לעיון חוזר להחלטת בימ"ש מיום 27.8.14 ומיום 11.6.14 לפיה הורה ביהמ"ש על שחרור המשיב לחלופת מעצר ובמסגרת החלטה זו להורות על מעצרו עד תום ההליכים.

על פי העובדות, כנגד המשיב הוגש כתב אישום. המשיב הינו נאשם מספר 8 בכתב האישום והעבירות המיוחסות לו על פי כתב האישום: קשירת קשר לפשע, סחיטה בכוח ואיומים, חבלה בנסיבות מחמירות וכליאת שווא.

משיב זה נעצר עד תום ההליכים. שוחרר רק בחלוף מעל 9 חודשים למעצרו על פי החלטת ביהמ"ש העליון שהורה על שחרורו בתנאים מגבילים. מעצר בית מלא ברח' האיכרים 7 באזור בפיקוח מי מהמפקחים: יאיר גרשקוביץ, גיא קריטי, סיגל אסור ומעיין מימון, הפקדה במזומן בסך 12,500 ₪, התחייבות עצמית על סך 20,000 ₪, ערבות צד ג' של כל אחד מהמפקחים הנ"ל על סך 20,000 ש"ח, צו עיכוב יציאה מהארץ, פיקוח שירות מבחן למשך 6 חודשים, מתן אפשרות ליציאה לתפילות לבית הכנסת בימי שישי.

הקלה נוספת קיבל המשיב ביום 11.6.14 לפיה התנאים הוגבלו למעצר בית לילי בין השעות 22:00 עד לשעה 08:00

עמוד 1

למחרת היום.

במקביל התקדם הדיון בתיק העיקרי וביום 17.2.14 הודה בכתב האישום בעבירות של סחיטה בכוח ועניינו נדחה לקבלת תסקיר.

על מנת לקצר ניתן לומר כי ביום 2.10.14 יישמע גזר דינו בבימ"ש נכבד זה.

למועד הטיעונים לעונש יוגש תסקיר מבחן שעותק ממנו הומצא במהלך הדיון כאן, אלא שהתסקיר אינו רלוונטי במסגרת בקשה זו.

ביום 5.9.14 סמוך לשעה 08:04 נמצא המשיב במחסום בכניסה לעיר אילת וזאת בניגוד להחלטת ביהמ"ש. יש לציין כי מועד זה הוא 4 ימים לאחר המועד בו נשמעו הטיעונים לעונש בביהמ"ש.

המשיב הודה בחקירתו כי נסע לאילת עם שלושה מחבריו ולמעשה רצה "לזרום" לאילת לפני קבלת גזר הדין.

בימ"ש שלום באילת הורה על שחרורו בתנאים והמשיב שוחרר.

בחלוף 14 יום, ביום 20.9.14, סמוך לשעה 16:00, עזב המשיב מקום מעצר הבית, נסע לנתניה ונמצא בכתובת בה נעצר יחד עם חברים נוספים.

הגעת השוטרים לדירה הייתה על פי הבקשה בעקבות תלונה על התפרצות.

בחקירתו אישר המשיב כי הפר את מעצר הבית וטען כי כל שחפץ היה לבקר את אביו המתגורר בנתניה.

ומכאן הבקשה שלפניי.

ב"כ המשיב מבקש להורות על שחרורו בתנאי מעצר בית מלא על מנת שיוכל להגיע לביהמ"ש לשמיעת גזר דינו כשאיננו אזוק.

ב"כ המשיב מדגיש כי לשתי ההפרות לא נלוו עבירות נוספות, מצרף פסיקה התומכת בבקשתו לשחרור על אף הפרת התנאים.

ב"כ המשיב מדגיש עברו הנקי של המשיב.

לגופו של עניין דין הבקשה להתקבל.

עברו הנקי של המשיב יסייע לו ככל הנראה בשלב גזר הדין.

העבירות המיוחסות והעבירה בה הודה חמורה לכשעצמה. המשיב קיבל הזדמנות מבימ"ש לאחר שהפר תנאי השחרור

בפעם הראשונה ביום 5.9.14. המשיב יודע שהוא ממתין לגזר דין. המשיב יודע שהוא מקבל הזדמנות מביהמ"ש. לא חולפים שבועיים ימים, והמשיב מפר פעם נוספת בנימוק כי הוא הולך לבקר את אביו בנתניה.

אינני מקלה ראש במצבו של אבי המשיב, אם אכן היה כזה, אלא שהיה על המשיב בתום ביקור אביו לחזור למקום המעצר עליו הורה ביהמ"ש. היה לו די זמן לעשות כן. הנימוק אותו ציין בחקירתו, כי לא נשאר בבית אביו משום שלא היה מקום לינה שם, אינו נימוק, שכן על פי החלטת השחרור, אינו רשאי ללון בבית אביו אלא במקום עליו הורה ביהמ"ש.

בנסיבות אלה המשיב אינו ראוי לאמון. בעוד יומיים גזר הדין. המשיב יישאר במעצר עד תום ההליכים.

המשיב יובא באמצעות שב"ס למועד הדיון 2.10.14 בבימ"ש מחוזי.

ניתנה והודעה היום ו' תשרי תשע"ה, 30/09/2014 במעמד הנוכחים.

נגה אהד, שופטת בכירה